

La fortalesa unida a la magnanimitat

Romà Casanova, bisbe de Vic

La fortalesa és una de les virtuts anomenades cardinals. En el *Catecisme de l'Església Catòlica* trobem aquesta definició: «La fortalesa és la virtut moral que assegura en les dificultats la fermesa i la constància» (núm. 1808). Aquesta virtut és necessària per a la vida de fe: enfront de les dificultats i entrebancs, mantenir-se ferm en el camí del seguiment de Crist. Aquest seguiment comprèn tots els aspectes de l'existència humana. La vida de fe no és pas una bombolla dins la multiplicitat d'aspectes que comprèn la trajectòria dels humans. Tanmateix, la fe té molt a dir en la realitat política i social.

En la democràcia, el diàleg a partir de la diversitat d'opcions ha de dur a l'entesa, no pas a la confrontació.

La fortalesa en els principis i opcions polítics és un valor a ponderar positivament. En el diàleg, que està en la base de la política i en tota realitat social, s'han de posar com a premisses la claredat i la fortalesa de les posicions. No hi ha res pitjor en una persona o una organització que el canvi en els principis a l'hora del diàleg. Ara bé, en el sistema democràtic —en què la pluralitat d'opcions i principis és possible i en el qual no hi ha cap posició hegemònica que, per principi, pugui menysprear les altres— el diàleg a partir de la diversitat d'opcions ha de dur a l'entesa, no pas a la confrontació. Hem de tenir present que la finalitat de tota opció política és el bé comú, la qual cosa implica que el treball fonamental del polític és el bé dels ciutadans. Per raó d'aquesta finalitat, l'entesa entre els diferents és una obligació que demana cercar punts d'acord, encara que això signifiqui una pèrdua en les seves opcions inicials.

La fortalesa, quan s'ha d'aplicar al bé de tothom, pren la forma de l'entesa per a la governabilitat en la pau i en la justícia.

La virtut de la fortalesa fa néixer en el cor del creient la magnanimitat, la grandesa d'ànima per a emprendre grans coses. La fortalesa, doncs, va unida a la magnanimitat, a la grandesa de cor per a saber veure camins nous. I això ho podem aplicar a la vida política i social. És evident que Catalunya està en un atzucac institucional que té implicacions en el món social i econòmic. Hem de demanar als nostres polítics que sàpiguin combinar la fortalesa amb la magnanimitat; i això ho ha de fer tothom. Recordem que en democràcia no hi ha cap posició hegemònica que estigui dispensada de valorar el que altres aporten i, des de la mirada al bé comú, cercar vies que ens ajudin a sortir del carreró sense sortida on ens trobem.

